

กฎกระทรวง

กำหนดหินเป็นหินประดับหรือหินอุตสาหกรรม
และดินหรือทรายเป็นดินอุตสาหกรรมหรือทรายอุตสาหกรรม
พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามคำว่า “แร่” ในมาตรา ๔ และมาตรา ๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้หินดังต่อไปนี้ที่สามารถทำเป็นแผ่นหรือรูปทรงอื่นใดเพื่อการประดับหรือตกแต่งได้ เป็นหินประดับ

- (๑) หินกรวดมน
- (๒) หินกรวดเหลี่ยม
- (๓) หินแกรนิต
- (๔) หินชนวน
- (๕) หินทราย
- (๖) หินทราเวอร์ทีน
- (๗) หินนาคระสวย
- (๘) หินไนส์
- (๙) หินบะซอลต์
- (๑๐) หินปูน

ข้อ ๒ ให้หินตามข้อ ๑ ซึ่งมีคุณภาพไม่เหมาะสมที่จะทำเป็นหินประดับและหินชนิดอื่น นอกจากหินตามข้อ ๑ เป็นหินอุตสาหกรรม

ข้อ ๓ ให้ดินดังต่อไปนี้ เป็นดินอุตสาหกรรม

- (๑) ดินขาว
- (๒) ดินซีเมนต์
- (๓) ดินทนไฟ

(๔) ดินเบา ไตอะทอไมต์ หรือไตอะตอมเมเซียสเอิร์ท

(๕) ดินมาร์ล เว้นแต่ดินมาร์ลที่นำไปผ่านกระบวนการแต่งเป็นดินสอพองเพื่อใช้ประโยชน์
ในอุตสาหกรรมพื้นบ้าน

(๖) ดินเหนียวสี เว้นแต่ดินเหนียวสีที่ใช้เพื่อประโยชน์ในงานหัตถกรรมหรืออุตสาหกรรม
พื้นบ้าน

(๗) บอลล์เคลย์

ข้อ ๔ ให้ทรายแก้วหรือทรายซิลิกาเป็นทรายอุตสาหกรรม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

สุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่บทนิยามคำว่า “แร่” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้แร่หมายความรวมถึงหินตามที่กฎกระทรวงกำหนดเป็นหินประดับหรือหินอุตสาหกรรมและดินหรือทรายตามที่กฎกระทรวงกำหนดเป็นดินอุตสาหกรรมหรือทรายอุตสาหกรรม สมควรกำหนดชนิดของหินเป็นหินประดับหรือหินอุตสาหกรรม และกำหนดดินและทรายเป็นดินอุตสาหกรรมและทรายอุตสาหกรรม เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรแร่เป็นไปอย่างคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้